

FILARMONICA OTTENIA
CRAIOVA

MAC
MUZEUL DE ARTĂ
CRAIOVA

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Enjoy
CM 52

10 DECEMBRIE
ora 18:00

Muzeul de Artă

Eleganță
& Ritm

ȘTEFAN
CĂZACU

VIOLONCEL

IOAN-DRAGOȘ
DIMITRIU

PIAN

LUDWIG VAN BEETHOVEN:

Sonata op. 102

ASTOR PIAZZOLLA:

Le Grand Tango

GABRIEL FAURÉ:

Elegie

DAVID POPPER:

Poloneză de concert

GASPAR CASSADÓ:

Requiebros

SCAN ME

Filarmonica "Ottenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-ottenia.ro

Filarmonica "Ottenia"
este o instituție publică
de concertă subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Preturi bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Ottenia
și pe emart.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

www.filarmonicaottenia.ro

@filarmonicaotteniacraiova1947

filarmonicaotteniacraiova

otteniafilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

SPONSOR

14.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

10 DECEMBRIE
ora 19:00

Eleganță & Ritm

Ludwig van Beethoven: Sonata op. 102 (aprox. 15')

Astor Piazzolla: Le Grand Tango (aprox. 12')

Gabriel Fauré: Elegie (aprox. 10')

David Popper: Poloneză de concert (aprox. 10')

Gaspar Cassadó: Requitebros (aprox. 10')

ȘTEFAN CAZACU
VIOLONCEL

IOAN-DRAGOȘ DIMITRIU
PIAN

ȘTEFAN CAZACU

Recent laureat în Germania și România, tânărul violoncelist Ștefan Cazacu și-a adăugat în palmaresul său două distincții internaționale: premiul I la Internațional Danube Festival - Donaufest (Ulm, Germania - 2022) și premiul al III-lea la Concursul Internațional „George Enescu” (București, România - ediția 2020-2021).

Ștefan Cazacu se bucură de o carte de vizită ce constituie baza unei cariere de succes. A primit de timpuriu o educație complexă într-o celebră familie de muzicieni, a urmat studii muzicale universitare la București și la Viena, a obținut premii în diverse competiții naționale și internaționale și a fost apreciat - în ipostază solistică sau ca membru al Orchestrei Române de Tineret – în țări ca Olanda, Germania, Austria, Spania, Portugalia, Franța, Elveția, Italia, Ungaria, Slovacia, Cehia, Norvegia, Luxemburg, Belgia, Bulgaria, Macedonia de Nord, Serbia, Republica Moldova, Turcia, Israel, Emiratele Arabe Unite, Vietnam, China, Statele Unite ale Americii.

Povestea sa în lumea muzicii se scrie având ca partener de drum un violoncel de colecție, pe care Ștefan are privilegiul de a

cânta de la vârsta de 15 ani. Instrumentul său a fost creat în urmă cu peste 100 de ani, în 1917, la Torino (Italia), de către lutierul Georg Ullman.

În recitaluri sau concerte - în ipostază solistică sau ca membru al Orchestrei Române de Tineret - Ștefan Cazacu a fost aplaudat pe scene europene importante, precum Musikverein și Konzerthaus – Viena, sala Filarmonicii din Paris, Konzerthaus și sala Filarmonicii din Berlin, Elbphilharmonie Hamburg, l'Auditorium Parco della Musica - Roma, sălile filarmonicilor din Skopje, Sofia, Belgrad. De asemenea, a cântat pe scene din România, ca Ateneul Român, Sala Radio, Sala Palatului, Opera Națională București și în sălile filarmonicilor din țară.

A participat la evenimente ca Festivalul Mahler de la Toblach – Italia, Festivalul Orchestrelor de Tineret de la Milano, Festivalul de la Ravello, Festivalul Young Euro Classic – Germania.

A colaborat ca solist cu toate orchestrele simfonice din România – inclusiv cu Filarmonica „George Enescu”, Orchestra Națională Radio și Orchestra de Cameră

Radio – dar și cu Filarmonica din Chișinău (Republica Moldova) sau cu Orchestra de Tineret din Alicante (Alicante Youth Orchestra) – Spania ș.a. Printre dirijorii cu care a colaborat se numără Cristian Mandeal, Horia Andreescu, Cristian Măcelaru, Camil Marinescu, Theo Wolters.

Talentul său a fost răsplătit prin numeroase distincții obținute, ca premiul I la Concursul Internațional de la Liezen – Austria (2008), premiul al II-lea la Concursul Antonio Janigro – Croația (2008), Marele Premiu la selecția națională pentru Concursul Eurovision Young Musicians – București (2010) ș.a.

Născut în anul 1994, Ștefan Cazacu și-a început la doar 6 ani formarea muzicală, alături de tatăl său, cunoscutul violoncelist Marin Cazacu. A urmat studiile de licență și de master la Universitatea Națională de Muzică București, la clasa unui alt important violoncelist român: Răzvan Suma.

Grație bursei Erasmus oferite de Uniunea Europeană, și-a completat studiile de master la Universitatea de Muzică din Viena (Universität für Musik und darstellende Kunst Wien/ University of Music and Performing Arts Vienna), una dintre cele mai importante instituții de gen din lume, a cărei istorie a început cu peste 200 de ani în urmă, în 1817.

Ștefan Cazacu a participat la cursuri de perfecționare susținute de apreciați violonceliști pe scena muzicală internațională, ca Reinhard Latzko, Wolfgang Boettcher și Frans Helmerson.

Pe lângă activitatea sa solistică, în ultimii ani, Ștefan Cazacu a ales să se dedice

în paralel și pedagogiei, dăruind mai departe din experiența sa, pentru a contribui la formarea tinerilor muzicieni. Astfel, Ștefan Cazacu predă (din 2020) la Universitatea Națională de Muzică București și la Colegiul Național de Arte „Dinu Lipatti” și a susținut o serie de masterclass-uri.

Cel mai recent atelier de măiestrie este cel prezentat în cadrul Festivalului Internațional CelloEAST – primul festival de violoncelle din România (2022), eveniment în cadrul căruia a fost invitat și ca solist, evoluând alături de Orchestra Română de Tineret.

În octombrie 2018, alături de părinții și de sora sa - violoncelistul Marin Cazacu, flautista Constanța Cazacu și violonista Iulia Cazacu - Ștefan a participat la primul său turneu național, intitulat Clasic la puterea a treia.

De asemenea, Ștefan Cazacu colaborează constant – începând din anul 2011 – cu ansamblul Violoncelissimo creat de tatăl său, Marin Cazacu, în anul 1992. Ansamblul presupune o formulă flexibilă – cuprinde între 4 și 100 de violoncelle – în funcție de eveniment. Alături de Violoncelissimo, Ștefan Cazacu a cântat în străinătate, în orașe ca Bruxelles sau Washington DC, dar și în țară, la București, Iași, Timișoara ș.a.

Ștefan cântă deseori și alături de violoncelistul Mircea Marian - cei doi artiști prezentându-se publicului sub numele de Duo Serafim - și a fost apreciat în cadrul ansamblului PlaCello – împreună cu Răzvan Suma, Ella Bokor și Mircea Marian.

IOAN-DRAGOȘ DIMITRIU

Ioan-Dragoș Dimitriu s-a născut în Brașov și a debutat pe scena internațională în 2011, la Filarmonica din Berlin, cu Concertul numărul 5, „Imperialul”, de Beethoven. Totodată, a concertat în postura de solist sau membru al ansamblurilor de muzică de

cameră pe numeroase scene din Europa și Japonia. Dragoș a început studiul pianului la vârsta de 6 ani și a fost îndrumat pe căile artei pianistice de către prof. univ. dr. Corina Ibănescu. Alături de îndrumătoarea sa, între 2003-2010 a obținut peste 20 de premii I și

cinci Mari Premii la concursuri naționale și internaționale de pian, printre care premiul I la concursul internațional de muzică din Fundao, Portugalia, între 2003-2007 premiul I la olimpiadele naționale și a fost laureat al Eurovision Young Musicians. În 2010 a intrat la Universitatea de Muzică și Arte Dramatice din Viena unde a lucrat sub îndrumarea lui Martin Hughes și apoi cu Stefan Arnold. Ca pianist solo sau în ansambluri camerale, a obținut premii I la concursuri internaționale precum „Pietro Argento“ International Piano Competition în Italia, Cameristi de'll Alpe Adria Competition în Italia și concursul Casino Austria Rising Stars Award la Viena (alături de saxofonistul sârb Marko Dzomba).

A fondat agenția de impresariat Aegeria Artists Management în Viena și Transylvanian International Piano Competition în Brașov, la care au participat peste 100 de pianiști din toate colțurile lumii. Totodată este fondatorul orchestrei de tineret Ton der Jugend Symphonieorchester din Viena care a adus pe scene, precum Sala de Aur a Musikverein și Konzerthaus din Viena, pe unii dintre cei mai talentați artiști din toată lumea cu vârstele până în 35 de ani. Din 2018 a fost numit Artist Manager al festivalurilor Chiemgauer Musikfrühling din Germania și al Festivalului Internațional de muzică de cameră SoNoRo. În septembrie 2020 a fost numit Manager al Filarmonicii din Brașov. În

2022 a lansat proiectul-pilot Banca de Cultură Apollonia, care a dus la înființarea unei noi instituții de cultură din Brașov – Centrul Cultural Apollonia. Din 2024, Ioan-Dragoș Dimitriu a devenit Director de Dezvoltare și Inovare al SoNoRo.

LUDWIG VAN BEETHOVEN

(1770 - 1827)

Importanța lucrărilor beethoveniene pentru violoncel și pian este una fără precedent în istoria universală a genului cameral, mai ales că autorul lor nu a ales ca modele de inspirație compozițiile lui J. Haydn sau W. A. Mozart. Beethoven a fost cel care a „eliberat” în mod definitiv instrumentele de modestul statut de „mijloace secundare” pentru executarea diferitelor

acompaniamente.

Primele două Sonate pentru violoncel și pian, op. 5 au fost scrise în 1796, în perioada în care compozitorul se stabilise la Berlin, nedorind să revină asupra acestui gen până în anul 1807, când a finalizat Sonata, op. 69. Opt ani mai târziu și-a revizuit fundamental principiile, valorificând din nou acest gen componistic pentru o pereche de

Sonate, publicate ca op. 102.

Terminată se pare din 1815, Sonata nr. 4 în Do major pentru violoncel și pian, op. 102/1 a fost publicată abia peste doi ani (în martie) la Bonn, de editorul Simrock. Dintr-o ediție viitoare realizată la Viena, rezultă că lucrarea i-ar fi fost dedicată Contesei Marie von Erdödy (1779 - 1837), prietenă apropiată a compozitorului pentru scurt timp în 1808. Deși a părăsit Viena, contesa a continuat să corespundeze cu Beethoven, acesta dedicându-i, de asemenea, și Trio-urile, op. 70. Pe parcursul ultimului an petrecut de familia Erdödy la Viena, membrii săi și-au petrecut vara la Jedlersee, în compania prietenului lor muzician. Din cauza incendiului ce a izbucnit la Palatul Contelui Razumovsky, violoncelistul rezident la Curtea acestuia, Joseph Linke, a fost nevoit să-și petreacă lunile de vară tot la Jedlersee, împreună cu familia Erdödy. Așa se explică faptul că apropierea dintre cei doi muzicieni i-a oferit lui Beethoven sursa de inspirație pentru compunerea ciclului de Sonate pentru violoncel și pian, op. 102.

Fiind scrise chiar în perioada în care Beethoven a preferat să se retragă din cercurile mondene într-o izolare austeră, lucrările sunt marcate de trăsăturile evidente ale interiorizării psihologice. Concepția generală a Sonatelor relevă obsesia autorului lor pentru crearea unui gen de „sonată totală, cu caracter fluid absolut”, care să-i esențializeze viziunea componistică sub forma unui impresionant testament estetic.

Definitivate în anul 1815, Sonatele pentru violoncel și pian, op. 102 au realizat tranziția spre genul marilor cvartete de coarde, generând schimbări marcante, din perspectiva concepției stilistice, chiar dacă, uneori, conținutul lor melodic este impregnat de unele sonorități specifice preclasicismului. Un exemplu elocvent îl reprezintă subtitlul Sonatei nr. 4 în Do major, op. 102, nr. 1 - „Freie Sonate” („Sonata liberă”), prin intermediul căruia compozitorul își exprimă libertatea de expresie ideatică în cel mai profund sens romantic.

Scriitura Sonatei nr. 4 în Do major, op. 102, nr. 1 este unică printre modalitățile de expresie utilizate de Beethoven în compozițiile de gen: cele două părți în tempo dinamic sunt prefăcute de câte o introducere lentă.

Pentru a conferi unitate lucrării, prima introducere (Andante) se reia într-o versiune mai elaborată, ca un fel de punte de legătură cu cea de-a doua introducere și cu finalul sonatei.

De asemenea, interesantă este mai ales structura primei părți (Allegro vivace), al cărei conținut melodic se îndepărtează la un moment dat de tonalitatea inițială Do major, aventurându-se în sonoritățile furtunoase specifice tonalității La minor.

ASTOR PIAZZOLLA (1921 - 1992)

Le Grand Tango este o piesă într-o singură mișcare, în formă ternară (A-B-A), reprezentând stilul „nuevo tango” al lui Astor Piazzolla, prin îmbinarea tangoului tradițional cu elemente clasice și de jazz. Secțiunile exterioare sunt ritmice, în timp ce secțiunea centrală, mai lentă și contrastantă, este lirică și prezintă un dialog între violoncel și pian. Piesa este cunoscută pentru provocările sale tehnice, inclusiv ritmuri complexe și tehnici extinse.

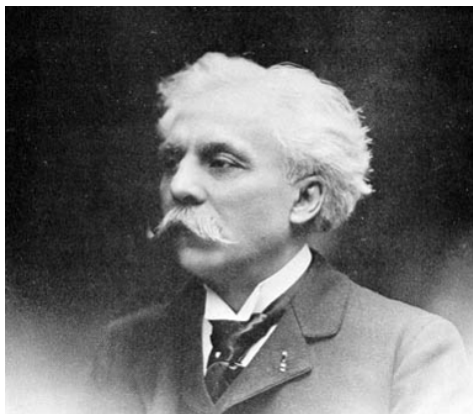
GABRIEL FAURÉ (1845 - 1924)

Student strălucit al lui C. Saint-Saëns și mai târziu, la rândul său profesor al lui M. Ravel, Ch. Koechlin și N. Boulanger, G. Fauré a deținut un rol important în cristalizarea noilor direcții componistice ale Școlii franceze în prima parte a secolului al XX-lea.

Elégie pentru violoncel și orchestră (în varianta originală) se regăsește printre piesele sumbre, încărcate de nostalgie, scrise după momentul nefericit în care compozitorul s-a despărțit de logodnica sa, Marianne Viardot (în 1877).

Cu o structură ternară simplă, lucrarea debutează în tonalitatea Do minor sub forma unui marș funebru, marcat de o covârșitoare tristețe.

Secțiunea mediană este contrastantă, discursul melodic fiind expus în tonalitatea La bemol major. O nouă temă va fi introdusă în expozeul pianului, înainte ca violoncelul să-și amplifice replica printr-o izbucnire de triplete

de o surprinzătoare virtuozitate.

Reluând conținutul tematic din partea intermediară, lucrarea se încheie cu o expresivă coda în nuanțe sobre, ce intensifică parcă și mai mult atmosfera de gravă melancolie ce domină întreaga desfășurare a parcursului melodic.

DAVID POPPER (1843 - 1913)

Poloneza de concert, op. 14, dedicată lui William al III-lea, regele Olandei, a fost unul dintre primele sale succese ca și compozitor. Publicată de Bartholf Senff la Leipzig în 1878 (probabil lansată la sfârșitul anului 1877), lucrarea demonstrează stăpânirea tot mai mare a lui Popper asupra idiomului virtuos și afinitatea sa pentru

formele scurte popularizate de compozitorii generației precedente. Atât prin titlu, cât și prin anumite gesturi muzicale, Poloneza de concert face aluzie clară la Poloneza de concert, op. 4, de Henryk Wieniawski, publicată în 1853.

Poloneza de concert a lui Popper este prima dintre cele trei lucrări pe care le-a

compus în acest gen, urmată de Poloneza de concert în Fa major, op. 28 (1880) și Poloneza nr. 3 în Re major, op. 65, nr. 3 (1891). Forma op. 14 este ternară. Secțiunea A de deschidere, în Re minor, este împărțită în două părți mari, independente. După cadență, Popper introduce ceea ce pare a fi o melodie complet

nouă, aproape ca și cum ar relua piesa; cu toate acestea, doar prima parte a secțiunii de deschidere revine în recapitulare. Secțiunea centrală contrastantă, în Si bemol major, cuprinde, de asemenea, două subsecțiuni substanțiale (una lirică și una de virtuozi), ambele în aceeași tonalitate. Ultima porțiune funcționează ca o retransiție, conducând înapoi la Re minor, prefigurând în același timp material tematic care avea să apară mai târziu în op. 14. Reluarea primei teme se încheie cu o codă strălucită, cu arpegii și game în octave, aducând lucrarea la un final exuberant.

Deși acompaniamentul la pian este izbitor de orchestral ca și concepție, Popper nu a produs niciodată o versiune orchestrală a Polonezei. În 1897, tânărul violoncelist Horace Britt (1881–1971) a interpretat o orchestrație a lucrării realizată de tatăl său împreună cu Orchestra Lamoureux. Orchestrațiile ulterioare au fost realizate de Antonio Tusa (1946) și Jiří Hošek, printre alții. (Yuriy Leonovich)

GASPAR CASSADÓ (1897 - 1966)

Gaspar Cassadó a fost un violoncelist și compozitor spaniol care a avut o carieră internațională și a cântat cu artiști renumiți precum Rubinstein, Iturbi și Menuhin. Stilul său a fost influențat de M. de Falla și Ravel. A studiat în 1910 cu Casals, iar pentru violoncel a scris un concert și câteva piese de muzică de cameră. Requebro-ul său este dedicat lui Casals. „Requebro” înseamnă compliment. Piesa este plină de rubato - începe în 6/8 în Re major Allegro con moto și după un scurt pasaj la pian, violoncelul introduce cu o melodie cu întorsături de fraze și armonii tipic spaniole, începând cu note repetate în tenuto. Marcajele expresive dau o idee despre caracterul său: con fantasia, con passione, con dolcezza. Secțiunea din mijloc, în mi minor, se schimbă în 2/4 și are o melodie accentuată ascendentă marcată cu suono energico, apoi marcată espressivo și rubato.

Culminează cu un pasaj asemănător cadenței, marcat con fantasia, și conduce la o revenire la tempo-ul, metrul și caracterul inițial al începutului și, în cele din urmă, la materialul legat de tema originală, cu notele sale accentuate.

11 DECEMBRIE
ora 18:00

Muzeul de Artă
Centrul "Constantin Brâncuși"

**BLUE
NOTE
TRIO**

**BOGDAN UȚĂ
LIVIU CHISĂR
EUGEN DUMINICĂ**

26.11 - 17.12 2025

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
CRAIOVA MUZICALĂ**

De la **MOZART**
la **GERSHWIN**

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova 2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251.414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

**Prețuri bilete: 40 lei,
16 lei (elevi, studenți, pensionari)**
Bilete se găsesc la agenția Filarmonica Oltenia
și la intrare în

Relații la telefon: 0251.414.698

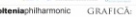
Parteneri media

GRAFICĂ: DANIEL ENÉ

Sponsori

Parteneri media

Caiet-program realizat de Radu Jianu

Traducere text: Cosmina Titea

GRAFICĂ: DANIEL ENÉ